

LHOTKA

První zmínky o Lhotce označují ves jako Lhotta, později v 15. a 17. století je psána už jako Lhotka a v roce 1718 opět jako Lhotta. Už v roce 1751 je však psána opět jako Lhotka, což jí zůstalo až dodnes.

Název Lhota (Lhotky, Lhotka) je v České republice časté. Je spjato se založením obce. Jde o vesnice, které byly většinou zakládány v průběhu 13. a 14. století v rámci středověké kolonizace. Tehdy nově založené vesnice dostaly od svého zakladatele lhůtu (lhótu), během níž nemusely platit dávky vrchnosti. Tomu tak bylo proto, aby se vesnice vzchopily, začaly fungovat a poté po vypršení lhůty, měly prostředky na plnění svých povinností. Novočeské slovo *lhůta* pak označovalo časový termín.

Nejstarší zmínka o **Lhotce** pochází z roku 1350, kdy Markéta z Blažkova prodala paní Alžbětě, manželce Hroznaty z Březí, ve Lhotce 2 lány, mlýn a lesy. Další zmínka je z roku 1373, kdy je zmiňována v zápise týkajícím se Jindřicha ze Lhotky. V té době ves patřila pánům z Lomnice. Následující zápis pochází z roku 1376, kdy jde o smlouvu o věno mezi manželou Jindřichem ze Lhotky a Annou. Čtvrtá zmínka byla uvedena v Zemských deskách brněnských v roce 1381 a uvádí smluvní vztah mezi Nelepou ze Zhoře a Michalem ze Lhotky. V roce 1390 byla Lhotka věnována nově vystavěnému kostelu sv. Petra a Pavla v Tasově. Roku 1399 pustil Beneš z Libuně všechny svůj majetek ve Lhotce Hynkovi z Valdštejna, a roku 1411 Petr ze Sovince svých 8 lánů Fabiánovi z Meziříčí a jeho synu Janovi. Tento Jan a farář tasovský Sigmund darovali těchto 8 lánů Janovi, řečenému Morava, a ženě jeho Alžbětě, kteří jich opět postoupili rodu Meziříčskému.

Nejznámější památka Lhotky je **kaple zasvěcená sv. Cyrilovi a Metodějovi**. Na jejím místě stála dříve obecní dřevěná kaplička se vřodem k Malachovým, tzn. na jižní stranu. Roku 1936 byla kaplička znovu postavená a to zděná, která je tvarově zachována dodnes. Na stavbu nové kapličky se složili místní lidé a svépomocí ji postavili. Vysvěcená byla v roce 1936 tasovským farářem Pospíšilem. Kaple vždy sloužila i jako zvonička.

Před kapličkou byl roku 1885 postaven dřevěný kříž, který pak nahradil v roce 1897 **kříž rodiny Lysých**, který stojí vedle kaple.

Na stejném místě je pak umístěn i **památník** z roku 2011 pořízený při příležitosti 60. výročí zahájení procesů s tzv. kulaky a jejich vystěhování jako připomínka této neblahé doby. Začátkem 50. let byli předvoláni k vykonstruovanému soudnímu přelíčení ve Velkém Meziříčí všichni větší zemědělci ze Lhotky. Vynesení rozhodnutí soudu pro všechny bylo: „(...) pro nesplnění dodávek státu se odsuzují k propadnutí majetku státu, vystěhování se z okresu a zákaz pobytu v něm navždy a k odnětí svobody na 6 měsíců nepodmíněně a peněžité pokutě 40 000 korun.“

Odsouzeni byli: Rudolf Rozmarýn (č. 1), Marie Lysá (č. 1), Metoděj Rous (č. 3), František Studený (č. 4), František Rous (č. 5), Bohuslav Zezula (č. 6). Josefu Malachovi byl zabaven majetek, ale vystěhován nebyl. Metoděj Rous č. 3 před vystěhováním zemřel. Paní Ludmile Rousové bylo povoleno se s dcerou odstěhovat do Koněšína. Lhotka byla takto nejpostiženější obcí na okrese.

V místním katastru si pak můžete prohlédnout i **smírčí kámen**, který stojí v místech u původní cesty, která vedla ze Lhotky do Křeptova, dříve než se postavila a zprovoznila v roce 1975 dálnice D1. Je to masivní kámen o rozměrech 122x65x26 cm s letopočtem 1897 a výrazným reliéfem kříže na klínové noze. Stojí na louce nad dálničním sjezdem od Brna. Dle pověsti byl postaven na památku cesty Cyrila a Metoděje na Moravu (kolují ale i jiné pověsti – jedna říká, že to byl hraniční kámen panství nebo na tomto místě byl zabit řezník).

Zveme vás také k navštívení obce Ruda, kde je před základní školou u silnice II/602 umístěna další infotabule o obci Ruda. Nebo můžete vyrazit jižním směrem na Tasov a napojit se zde na cyklostezky krásným údolím řeky Oslavy. V blízkosti Tasova si můžete prohlédnout i dvě zříceniny středověkých hradů.